

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Postán vagy Pécsért házhoz küldve:
EGÉSZ ÉVRE 5 frt — kr.
FÉL ÉVRE 2 „ 50 „
NEGYED ÉVRE 1 „ 25 „
EGYES SZÁM 10 kr.
Legjelenik minden szombatján.
Egyes számok kaphatók
Weldinger Nándor könyvker.
(Széchenyi-tér.)

PÉCSI FIGYELŐ.

HIRDETÉSEK ÁRA:

Egy 8t hasábos posztóor egy-
szori megjelenésért 6 kr.,
3-szorért 5 kr., 10-szorért
4 kr. fizetendő.
Minden hirdetés után 30 kr.
bélyegdíj fizetendő.
A nyilatkozat 1 péld. sora 10 kr.
A hirdetői díj előre fizetendő.

Szerkesztőség:

János-utca 8-ik szám.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.
Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, KÜSZL JÁNOS úrnál a városbáz épületben, LILL JÁNOS úrnál a budai külvárosban,
valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Kiadóhivatal:

János-utca 8-ik szám.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Simonfay János

országyűlési képviselőnek a képviselőház márczius 16-ki ülésén — a véderőről szóló törvényjavaslat 24. és 25. §-ai ellen tartott beszéde.

Tisztelt képviselőház!

Hogy a vitának hosszu folyamán felszólalok, ezt főleg azért teszem, hogy azon benyomást, melyet e vita reám gyakorolt, és azon tanúságot, melyet ebből merítettem, képviselői kötelességemhez képest elmondjam, s egyszersmind ezekből — közjogi pártállásomból kifolyólag a logikailag egyedül helyes következtetést levonjam. (Halljuk!) Igérem t. ház, hogy tárgyilag leszek.

E vita folyama alatt a mindkét ellenzék vezérei és jeles szónokai — elmondott beszédekben, és közjogi fejtegetéseikben fényesen kimutatták és megdönthetetlenül bebizonyították, hogy a szövegben levő törvényjavaslat 24. és 25. §-aiban tervezett, a magyar nemzeti nyelv és nemzeti köznevelés érdekében mélyen bejáruló — szigorító intézkedéseknek sem szükségessége, sem célszerűsége fenn nem forog, sőt hogy ép ezen érdekek tekintetében mind az ifjúság, mind a nemzetre nézve kárteknők és veszélyesek, s kimutatták, hogy a kormány ezen kérdésben elfoglalt s makacsul és szívszagos fenntartott álláspontja teljesen helytelen — a nemzet alkotmányát és nyelvét sértő, indokolása pedig az ösztönöség nélkülű, és érveivel valótlank. Ugyancsak teljesen lerontva és minden valószínűségétől megfosztva lón a t. kormány a pártja által felállított azon elmélet, mintha az egyévi önkéntes tiszti vizsgának magyar nyelven letehetése a törvénybe azért nem volna beiktatható, illetőleg az ellenzéknek ezen szerény kívánsága teljesíthető, mert szerintük ezt az 1867-iki kiegyezési törvényben fenntartott felsőoktatási akadályozzák, és ehhez az országgyűlésnek hozzászólási joga nincs. De nem védelmezhető a t. kormány álláspontja — a gyengeség, vagy a habozás és kapkodás politikájának rendesen alárczult szolgálói szokott, és csak ritkán a politikai bölcsességnek alapuló opportunizmussal sem, mert erre is plausibilis okok kellenének, mik itt egyáltalában hiányoznak.

TÁRCSA.

Kadina-Voda.

Mostartól Banjaluka felé masiroztunk. Utban voltunk hazafelé s már mintegy tizenegy nap mentünk hegyen, völgyön falukon városokon át, midőn a tizenkettedik napon parancs szerint Szaiznicáról Kadina-Vodára kellett bevonulnunk. A meddig a szem ellátott, zöldelő, hullámos dombok terültek el, melyeken a birkanyáj jóízten örölte a dús zöld fűvet. A nyár után turbános bosnyák sétat. Vig énekek mellett masiroztunk a dombos völgyes térségben ezúrlunk felé. Tíz óraker egy magasabb domb fiatal tölgyfái közt megpillantottuk új stációnkát Kadina-Vodát.

Néhány alacsony bosnyák kunyhó, kantin, kávéház, egy század gyalogság számára épült barakk s egy nagy pajta képeztek az egész falut.

A házőporozástól mintegy 200 lépésnyire, gyönyörű völgyoldalában kristálytiszta vizű kút állott; körökörül százados tölgy és cserfák zöld lombjait bintették hűs árnyékok. A fák vastag derekaira sokszintű hajnalok kuszott föl magasa.

Ettől a forrástól vette a nevét a falu. Kadina-Voda, magyarul: Kévdenez nő-kút. Este felé mikor a nap már leszállt, s kellemes alkonyi szél csillapítja le a forrástól áramló szomszédos kávéházba.

Ez is mint minden török kávéház egyszerűen, szégyesen volt berendezve. A fal körül széles alacsony pad, a közepén pirológ tűz, melyen a réz kávé edények álltak, a menyezetről lecsüngő halvány fényű mécs, s a kávéház hagyományos alakja a vén kávéfűzősi mind olyan dolgok, melyek előttem nem voltak újak, s melyek az Ádriai tengertől Konstantiná-

Ezeket t. ház azért kellett előzetesen konstatálnom, hogy ezzel magamat azoknak további bizonyításától és a t. házat a felesleges ismétlésektől megkíméljem, és tettem azért is, mert hiszen az ellenzék felhozott érveinek igazságát még a t. kormány és pártja is kénytelen volt elismerni; — nem is védekeztek már azok ellenében, és ha a kormánypártjáról egy-egy szómonk — elvéve a saját és társainak megnyugtatóra, avagy talán választót megnyugtató — felszólal — a beszédeiben szorultságból keresetten alkalmazott okoskodások csak is az ellenzék álláspontját és igazságát erősítik. (Igaz! ugy van! a szélső baloldalon.)

De ha ez így van, mi iránt nem lehet kétség, s a midőn a t. kormány meggyőződhet arról is, ha akart, és bizonyosan meg is győződött, mert kötelessége, hogy ezen kérdésben a közvélemény is a kormány ellen és az ellenzék mellett foglalt állást — úgy kérdem a t. kormány és pártjától, hogy hát miért ragaszkodnak mégis oly makacsul és szívszagos ezen szigorító intézkedésekhez? Én azt gondolom t. ház, hogy miután a kormány ennek okát meg nem mondotta, vagy megmondani nem képes, ennek okát másban nem kereshetjük és találhatjuk fel, mint a parlamentáris intézményünknek elfajulásában — meghamisításában. A parlamentáris rend abban áll, hogy a nép által megválasztott többség kormányoz, azonban ezen többségnek törvényesen megválasztottnak kell lenni. (Helyeslés a szélső baloldalon.) Feladata és célja nem lehet az, hogy a parlamenti kisebbségének igazságos érveit, s a nemzet többségének illetőleg a közvéleménynek hangosan nyilatkozólag aggodalmaira való figyelemzetését magától ellökje, ignorálja, hanem az, hogy azokat respektálja és elfogadják. (Ugy van! a szélső baloldalon.)

Ott, hol a kisebbség e jogát a parlamenti többség nem respektálja, ott a parlamenti intézmény meg van hamisítva, ott a parlamenti absolutismus, a személyes pártpolitika uralkodik, mely minden más absolutismusnál veszedelmesebb. (Helyeslés a szélső baloldalon.) Ezen absolutismus ellen mind az ellenzék, mind a közvélemény

polyig, a Drávától a görög határig mind egyformák.

Egy kis kanna kávé mellett elfüstölgettem néhány cigarettet. A közeli barakkok mellől fölhangzott a takaródó trombitahangja.

Rajtam kívül csak egy vén bosnyák üldögélt a padon s lombán szipalkolta szurtos csibukját.

A nagy csendet a kávé hangja törte meg. Kérdésközdött, hogy honnan jöttünk.

Ezzel megindult a beszélgetés. Eleinte közömbös tárgyakról, majd később oda tereltem a beszéd fonalát, hogy miért nevezik e kis helységet Kadina-Vodának s ki építette azt a szép kútot ott a szép mély völgyben.

— Héj ifju effendi — sőhajtá az öreg — hosszú története van annak. Hanem ha lesz türelmed, s végig hallgatod, szívesen elmondom:

— Régebben, amikor a félbold legfényesebben ragyogott Európában, élt egy hatalmas ember, kinek Jusszuf pasa volt a neve. A banjalukai konakban fényes kastélya, szerailja s gyönyörű rabnói voltak. Ő volt a banjalukai kerület főkormányzója s korlátlan ura.

Háromjében a föld legszebb huriai voltak. Itt szokott a hatalmas ur sok boldog órát tölteni. Ide menekült a kormány sulyos gondjai elől, itt pihent meg a dicő csaták után melyet a hitetlen gyarok ellen vívott.

Jusszuf pasának igen jó szíve volt. A koldusoknak, özvegyeknek, árvaoknak s a gyámoltalannak valóságos atya volt. Igazságtalanság, viszálys, hatalmaskodás, pártoskodás az ő kormányzata alatt ismeretlen volt.

Egy napon armeniai leánykereskedők jöttek Banjalukába, s a hatalmas pasát hívták meg első sorban árúik megsemmisítésére.

nem csak jogosult, de köteles is meghatározottabban, és parlamenti rendszer és alkotmány által nyújtott minden eszközzel küzdeni, s az alkotmány és a parlamenti intézmény tisztaságát, tekintélyét és méltóságát visszaállítani. (Helyeslés a szélső baloldalon.) A mi viszonyaink t. ház, a mult választások alatt tapasztalt visszaélések, és törvénytelenések, úgy e vita alatt felmerült és észlelt jelenségek után azon feltevésekre jogosítanak, hogy mi itt a kormány és többség által inaugurált parlamenti absolutizmussal, személyes pártalommal állunk szemben (ugy van! ugy van! a szélső baloldalon) mely absolut és párttörvényeit ezen az uton a valódi parlamenti rendszer alárcza alatt érvényesíti, mert másképp nem érthetem meg azt, hogy miután önöknek is vannak aggodalmai, és ezeket mesterséges okoskodásokkal igyekeznek elnémitani, mindezek dacára — a tervezett sulyos intézkedéseket a közvélemény ellenére is elfogadhatják és megszavazhatják.

És még önök merik szemére hányni az ellenzéknek, hogy a parlament tekintélyét alárcza, arra híván fel bennünket, hogy érvekkel küzdjünk önök ellen. No t. ház, a parlament tekintélyét az assa alá, ki a nemzet közvéleménye által hangosan követelt jogosult igények és a kisebbség igazságos érveit előtt meg nem hajol. Aztán kérdem t. ház, hogy mikor nem küzdött az ellenzék önökkel szemben érvekkel, és kérdem: vajjon az ellenzéknek egyetlen érve — lett légyen bármennyire igazságos — önök részéről meghallgatás vagy csak szelid elbánásban részesült-e? (Igaz! ugy van! bal és szélső balon.) Én t. ház bizonyosan nem vagyok barátja a zajongásnak és sértő insinüációknak, nem is tettem, nem is tettem, de azon eljárás és elbánás után, a melyet a t. kormány és pártja az ellenzékkel szemben követ, ezt érteni és menteni tudom. Ha a t. kormány és pártja azon feltevésemet, s hiszem az ellenzék és közvélemény feltevést is, hogy itt mi egy parlamenti absolutizmussal — személyes pártpolitikának kilyofásával a többség zsarnokságával állunk szemben — tagadásba venné, módja van a közönség előtt bebizonyítani s ezen feltevéstünket nem okoskodásokkal,

Jusszuf örömmel tett eleget a meghívásnak a belső emberével Hasszán béggel sietett az armin kereskedőkhöz, kik mély hajlongás között vezették be őket a nők közé.

A legelső, akit a pasa megpillantott Fatime, egy elragadó szép török leány volt. Karcsu, de mégis telt alakja s hófehér bőre, a szenvedély tüzeben égő éjszemek, a dús éhen haja azon mesterkedetlen barni, melyel meztelenségét hókarjaival takarni akarta, mely benyomást tettek nemcsak a pasára, hanem a bégre is.

Jusszuf már idős ember, s inkább ment volt a szenvedélytől, mint Hasszán, aki az első pillanattól fogva szerelmet érzett Fatime iránt.

— Hogy adod Fatimet? — kérdé mohó vágygally a pasa.

— Hatalmas pasa, te nekéd ötezer aranyért átadom — felelt az alázatos kereskedő.

— Én adok nekéd érte tízezer — dörgé szenvedélyvel Hasszán.

Az armeniai kinos helyzetben volt. Szerette volna a leányt inkább Hasszának adni, mert az többet ígért, de másrészt félt a pasa haragjától s hol Jusszuffra, hol a bégre tekintett.

— Édes Hasszán fiam — törte meg a csendet a pasa — hagyj őt nekem. Találts te az itteni árú között többet is. Tudod én nagyon megkedvettem őt.

Ez azt jelentette a bégnak, hogyha nem akar kellemetlenséget magának, adja át a leányt.

— Jól van uram, legyen a tied! — Te pedig küld a leányt szerailomba s megkapod a tízezer aranya.

A kereskedő örömmel csókolta meg a pasa kaftánját.

A szép Fatime pedig a három aranyos falain belül epekedett a daliás Hasszán szerelme után.

hanem tényekkel lerontani. Tegye meg — egy vagy más módon még most is megteheti — hiszen hatalmában áll megtenni, és bizonyára nemcsak az ellenzék, hanem a közvélemény is örömmel fogja e tényét üdvözölni. Ha mindamellett ezen szokatlanul hosszú — és tanulságos vitának nem lenne is az általunk óhajtott eredménye, mit én a kedvezőtlen látszat dacára sem merek elhinni, a jövőre nézve mindenesetre már meg van megmérhetlen becsesel bíró haszna — hogy ezen kérdés oly teljes megvilágításban áll a nemzet előtt, mint még eddig soha (Igaz! ugy van! a szélső baloldalon.) És ebből azon kötelesség járul a nemzetre, hogy a hadsereg nyelvének kérdését — annak végeleges megoldásáig a napirendről levétetni ne engedje, és azon tanúság következik, hogy ezen kérdés megoldásának más biztos módja nem lehet, mint az önálló magyar nemzeti hadsereg létesítése. (Igaz! ugy van! a szélső balon.)

Nekem mint a 48-as a függetlenségi párt igénytelen tagjának mindig az volt, és e vita folyamán erősbödött azon meggyőződésem, hogy az 1867-iki kiegyezés nem mindenben, a mi egy államot megillet — biztosította a nemzet jogait. És a 67-es alap hivei és ellenei közt mindig az volt a különbség, hogy míg mi azt vitattuk, hogy ez alap mellett a nemzet nem boldogulhat, sem védekezhet nem szervezheti kellőképp, sem a szellemi és anyagi előmenetelére szükséges lépéseket és intézkedéseket megtenni nem képes: addig a 67-es alap hivei mindig azt hitték, talán már nem hiszik, hogy a nemzet ez alap mellett is megélhet, időről-időre a nemzet szükségleteihez képest ez alap fejleszthető lesz. Kik ebben a hitben ringattak magukat, azokat e törvényjavaslat felett folyt vita keserűen kiábrándíthatta. Pedig itt nem is a 67-es alap fejlesztéséről — az ott biztosított jogok tovább bővítéséről, hanem a 67-es törvénynek magyarázatáról van a szó. És mit tesz a t. kormány és pártja midőn pedig újabb áldozatot követelnek a nemzetől — nem-e tagadásba veszi, elmagyarázza a nemzetnek a 67-es törvényben lefektetett jogát is? Így fejlesztik nálunk a 67-es alapot. A fejlesztés visszafelé történik.

Napok multak, napok jöttek, s az öreg pasa azt vette észre, hogy nap nap után jobban bolondul Fatimé. Elhalmozta őt kincsekkel, arannyal, ezüsttel; vett neki majmot, papagályt, házas lovat, s egy látszólag Fatime boldog. De a boldogság csak tettetett volt, s az ifju szív hervadának indult.

— Nem!! kiáltott föl a szép kadina. Így tovább nem élhetek! Nem! Látnom kell őt!

Hasszán, aki a vásár megkötése után azonnal elhagyta Banjalukát, ide jött lakni. Azon a domb tetején, ahonnan idejővet falunkat megpillantottuk, volt neki fényes kastélya s itt buslakodott a nemes bég vigasztalanul.

Egy szép reggel kis levélkét hoz be Hasszán bég inasa az urának, ki ezt feltörve, örömmel olvasta: A völgy forrásánál epedve vár a téged imáadásig szerető: Fatime.

Hasszán örömmel rohant a forráshoz s keblére zárta ezer csókkal halmozta szíve szerelmét.

Jusszuf Stambulba ment s két hónapig a tied vagyok, csicsérgő szenvedélyvel a szép leány.

A pasa hat hét alatt megjárta Stambul s örömmel tért vissza kastélyába, hogy Fatime életben pihenje ki az ut faramalmait, Fatime azonban nem volt sehol. Jusszuf örülkét futkosott a termekben, tépte őz haját, s mint bészült oroszán ordította Fatime nevére. De mind hasztalan! A háremnek csak annyit mondott, hogy hat hét előtt Fatime lovagolni ment s azóta nem tért vissza.

Vége 12 nap múlva megjött Fatime. Boldogsága piros rózsákat varázsolt azelőtt halvány arcára. Így még százszer szebb, igézőbb volt.

— Oh hol voltál ily sokáig Fatime? — kérdé szenvedélyvel a pasa.

Nem tagadom ugyan, hogy valódi nemzeti — illetőleg a nemzettel egygyütt érző kormány és rendes alkotmányos és parlamentáris viszonyok mellett a 67-es alap a nemzet jogainak fejlesztésére — kibővítésére nem volna alkalmas. Elismerem azt is, hogy annak alkotója — valóságosan a viszonyok rögtöni megváltoztatása fölött illetékes helyen nyilvánított aggodalmak előtt meghajolva maga is ezen feltevéssel alkotta meg a 67-es kiegyezési törvényt úgy a hogy van, s ha egy némely lényegesebb részében a nemzet jogait nem biztosíthatja is, de legalább szerénce a legjobbnak gondolt módon fenntartotta a nemzet jogosult állami igényeinek érvényesítését a viszonyok megváltoztatása utáni kedvezőbb időre.

Ámde azt határozottan kétséget vonom, hogy a 67. alapnak nemzeti szellemben tovább fejlesztését célzó bármely csekély lépés — a nemzetnek kevesebb erőfeszítésébe kerülne, mint magának a cselnek — az állami lét szükséges és hiányzó feltételeinek teljes megvalósítása és érvényesítése; mert minden egyes esetben a nemzeti irányban tenni szándékolt előrelépés mint a végcél elérésére irányzott — mindannyiszor ugyanazon ellenzéssel, ugyanazon akadályllyal találkozánk, mint a végcél maga, és így ha a sokszoros küzdelem teljesen ki nem merítené is a nemzet szellemi és anyagi erejét, annyi bizonyos: hogy a küzdelmet eddigi módon állandósítaná, és az ellentéteket, kontrapozíciókat megörökítené.

Ime 20 év mult el t. ház — a 67-es kiegyezési törvény megalkotása óta, pedig 20 év a nemzetek életében is számot tesz és kérdem t. ház, hogy ezen békében lelt 20 év alatt nemzeti felelős kormány mellett, dacára annak, hogy az a viszonyok változtatásának — és a fejlesztésének alkalmas ideje volt — csak egy lépéssel haladt — fejlesztetett-e nemzeti szellemben a 67-es alap? Én úgy gondolom, hogy ha csak egy pillantást vetünk vissza, mindenkinek el kell ismernie, hogy ha leplezetten mutatkozok is, de a 67-es törvényben foglalt bizonyos fejlesztetési jogok, 1868 után feladattak — vagy legalább is oly módon változtatottak meg és szövegeztettek utóbb, hogy

— Szeretsz?
— Imá'ak!
— Ha szeretsz ne kérdezd hol voltam, s örvendj hogy ismét itt vagyok!
A pasa végtelen boldog volt a hallgatott.

Egy napon Jusszuf meglepte szép kadiját — Fatimet — a mint az keserves könnyeket hullatott.

Alláh igralmazz, mi bajod, miért vasztod a szivedet? Oh szólj Fatime?!

Semmiért. Valaki ezembe jutott! — s a könnyein át mosolygó leányt örlt hűvel ölelé magához a pasa.

Fatime másnap reggel kilovagolt. A pasa éppen felkéréséhez akart indulni, midőn egy levélben tudt adja neki Fatime, hogy a völgy forrásánál vár ró.

Mint vihar száguldott oda Jusszuf, s a forrás mellett, a harmatos zöld fűben, zöldelő lombok árnyékában ott találta Hasszánt öszellekezve Fatimével. Mindkettő halva volt. A tör mellettük hevert átjárta a két egymásért dobogó szívet.

Jusszuf megirattá a két halottat, eltemette őket a suttogó lombos fák alá, s a forrásra gyönyörű kútot építtetett.

Azóta — végző elbeszélését a vén káfédzsi — számos év viharai zúgtak el a nagy mindenségen. A szerelmesek sírját, s Hasszán kastélyát rég eltaposta az idők zivatarra, de áll a kút s a monda, mely Kadina-Vodának Kedvencző kútnak nevezte el azt.

Megköszöntem a töröknek szíveségét s kiléptem a holdvilágos éjszakába s le ballagtam a kuthoz s egy cigarett füstje mellett elábrándoztam az imént hallottak fölött.

Másnap masiroztunk tovább.

R.

ezebből maholnap ép úgy, mint most jogfeladás, jogesonkítás fog kimagyaroztatni, (ugy van!) szélső baloldalon) ugy de mit bizonyít ez? Bizonyítja azt, hogy a 20 év tapasztalata és a történet tanúsága szerint nem lehet, nem szabad megelégednie azzal a kecseskedéssel és reménnyel, hogy lassan-lassan, lépésről-lépésre küzdje ki a nemzet hiányzó jogait. (Igaz! ugy van!) szélső baloldalon.) En azt hiszem, hogy maga a 67-es alap alkotója sem ily gondolta a fejlesztést; hanem hogy kötelessége a nemzetnek egész erővel akarni és elérni a végcélét: a nyelv-kérdést végleg megoldó, a visszafejlesztést és kontroversiakat teljesen kizáró nemzeti önálló magyar hadsereg mielőbbi létesítését. (Igaz! ugy van!) szélső baloldalon.)

S most t. ház befejezhetném talán szándékom ellenére is kissé hosszán nyulni beszédemre, ha csak arról volna itt szó, hogy a 67-es alap maradjon fenn, s ha nem az szándékoltatnék, hogy a 67-es elap ellenére a törvényhozás egy olyan intézkedést fogadjon el — mely most is jövőre is a nemzetnek egy lényeges jogát feladja, vagy legalább is kétségessé teszi. Egyedüli és fő érvként hozatott fel a kormány és pártja részéről — az ellenzék támadásával és azon szerény és méltányos kívánságával szemben, hogy a tisztiz vizsga magyar nyelven való letehetése a törvénybe iktatásuk és biztosításuk — azon elmélet, mely szerint az 1867. XII. t. cz. 11. §-ában fenntartott felségjogok közé tartozván szerinte a hadsereg nyelvkérdése is — a Felségnek fenntartott jog folytán — ezen kívánság nem teljesíthető.

Tisztelt képviselőház! Beszédem elején megígértém, hogy felesleges bizonyításba és ismétlésekbe bocsátkozni nem fogok, azért a felségjogok azon fejtegetéseit, melyek igen szakértelen — előttem szót jeles szónokok által megtették, s melyekkel ezen elmélet megcáfolva illetőleg kimutatva lett, hogy a hadsereg nyelv-kérdése az 1876. XII. t. cz. 11. §-ban fenntartott felségjogokban nem foglaltatik — nem ismételtem, hanem feltételezve azt, hogy a Felségnek fenntartott jogok a hadsereg nyelvének meghatározására is kiterjeszthetők volna — magam részéről ezen értelemben vett felségjogra nézve három rendbeli állítást, illetve megjegyzést vagyok bátor tenni. (Halljuk! Halljuk!)

Az egyik vagy első az, hogy én nem képelek alkotmány mellett örökös vagyis állandóan tartó, és nem módosítható felségjogot, mert a felségjogok a mint szaporíthatók a nemzet részéről, ha a nemzet szükségesnek látja, ép úgy a nemzet szükségéhez és a körülményekhez képest a felségjog közös meggyezésével — gyakorlati módjára nézve módosíthatók és átalakíthatók, sőt be is szüntethetők.

A második megjegyzésem t. ház az, hogy hiszen a felség-jog az 1867-iki törvény értelmében is a magyar alkotmány alapján és szellemében ruházottat át és koncedáltatott ő felségének mint magyar királynak. (Ugy van!) szélső balon.) És ha így van, a mit pedig kétségbe vonni csaknem lehet, akkor képzeltető-e, hogy az 1867-es törvénynek megalkotója abból a felfogásból indult ki, és abban a képeletben lehetett volna, hogy ezen felségjog a magyar király által másképpen mint magyar szellemben gyakoroltassék (Ugy van!) Igaz! szélső balon.)

A harmadik állításom vagy észrevételem az, hogy ha a kiegyezési törvény 11 §-ában fenntartott felségjog magában foglalná a hadsereg nyelvkerdesét is, a mi már csak azért sem lehetséges, mert hiszen a fennálló gyakorlat szerint minden ezrednek meg van a maga nyelve, s így a magyar ezredekben a magyar tekintettel arra, hogy csak a kommandó történik egyenlően egy nyelven az egész hadseregnél — a felségjog — csak is a kommandó nyelvének meghatározására vonatkoznék, s tekintettel, hogy a tisztiz vizsgának nyelv kérdése a kommandóra nem terjed ki — nagyon természetesen, hogy az önkéntesi tisztiz vizsgának magyar nyelven letétele a hadsereg azon nyelvét, melyet bele magyarozhatnánk a felségnek fenntartott jogába — nem érinti (Ugy van! balfelel.)

De ezen elmélet veszedelmes volta főleg abban áll, hogy ellentétben helyzetetik a nemzetnek azon jogával, melyet 67-es kiegyezési törvény 12 §-ában ezen szavakkal. A magyar hadseregnek időnkénti kiegészítését, az ujonczok megajánlásának jogát, a megajánlási és szolgálati idő meghatározásának feltételeit s. a. az országág magának tartja fenn — fenntartott — ha az elmélet ezzel szemben alkalmazást nyer — ezen joga a nemzetnek csorbítást szenved.

Ugyanis a szigorító intézkedésekben az kívánatik, hogy az egyes önkéntesek szolgálati ideje esetleg két évre terjesztessék ki. Ugy de t. ház, az országág az idézett törvény szerint ha ezt meg engedik — feltételhez kötheti vagy is meghatározhatja feltételül, hogy a tisztiz vizsga magyar nyelven tétessék le. Ha tehát önként állítják, hogy a nyelvkerdes felségjogot képez, akkor önként világos eltagadják az országágk itt fenntartott jogát, és a legveszedelmesebb lejtőre lépnek ép az ennek alapján benyújtott határozati javaslattal. (Igaz! Ugy van!) szélső baloldalon) mert t. ház: a határozati javaslathoz elfogadásánál szanctionálja a ház — hogy a törvényhozás az önkéntesi tisztiz vizsgának magyar nyelven letehetését — a szolgálati idő esetleges meghosszabításának feltételül ki nem tűzheti, mielőbb jövőre önként hason szellemű utódai bizonynyal kifogják magyarázni azt, hogy már ez eset praecedensül szolgálván — a magyar országgyűlés épen saját jogával szemben a nyelvkerdesét ily módon magyarázza. (Helyeslés! szélső balon) Nem érdekelten — az, mit a t. túloldal szorultságból aggodalmára, megnyugtatóra felhoz. Mind kényszerített okoskodások s nem érvek azok, hanem mentegetések — miért ezen szakaszokat egyik-másik önként közül megszavazza. (Helyeslés! a szélső baloldalon.) A felhozott okoskodások közül bizonyára legnagyobb értékkel bírának látszott azon állítás, hogy azért szavazzák meg azon szigorító intézkedéseket, mert ez által a hadsereg harc-képessége emelteni fog, s aggodalmaikat megnyugtatóndó hozza teszik, hogy most midőn az Európai láthatár borus, nem vállalhatják el a felelősséget — e harc-képesség megakasztásáért. Meggondolták-e önként hogy azok, kiknek a 67-es kiegyezés is szálka volt a szemükben — az önként hiszékenységre nem gondoltak? És mi következik ebből? Az, hogy midőn ezek azt tapasztalják, hogy a nemzet a hadsereg harc-képességének emelésére pártkülönbség nélkül minden áldozatot meghoz a nemzet, nem tartották legkedvezőbbnek az időt azon szigorító intézkedések behozatalára — azon vélekedésben lévén, hogy az országgyűlés — csak hogy akadékoskodónak ne tartsák — kész jogát is feladni.

Ha a katonai körök csak azt céloznák, hogy a hadsereg harc-képessége emeltesse — annak mint kimutatva lett, sokkal célszerűbb módja van. És ha ők is úgy gondolkoznak mint mi, vagyis kerülnek azt, a mi a hadsereg harc-képességének hátránya van — akkor lehetetlen, hogy a nemzet teljesen jogosult aggodalmaival szemben akadékoskodniának (Ugy van! Ugy van! balfelel.)

Találkozott egy képviselő — gondolom Hanibal képviselő úr (felkiáltások bal és szélső baloldalon: Ante portas.) Ki azt a merész állítást merete megkockáztatni, hogy ő már azért is szivesen elfogadja Gajdary képviselő úr határozati javaslatát, mert akkor biztos lesz, hogy miután ennek értelmében az utasítás a Ferordnungsblat-ban meg fog jelenni — a hadsereg illetve a katonai körök ezen utasítást be fogják tartani. Hát tehát, mi azon szellemnek, mely a közösen nevezett hadseregekben uralkodik, határozatlan elleni vannak, de még mi sem mertünk olyant felteni róla, hogy csakis az utasításoknak engedelmeskedik — de a törvénynek nem, melyre a király ő felsége megesküdött (ugy van!) a szélső baloldalon.)

Azon aggodalmakkal szemben, melyek itt felhangzottak, hogy t. i. ennek a határozati javaslathoz sem lesz a kívánt fogantatja — azzal védezték a szélső oldalon, hogy hiszen

lehet annak érvényt szerezni, mert majd hát az országgyűlés ellenőrizni fogja.

No t. ház, hogy mikor ellenőrizték önként egy általjában, de főleg a katonai hatalommal szemben az országjogaival és törvényeinek megtartását — arra én esetet nem tudok. Hiszen önként maguk bevallják, hogy a közösen nevezett hadsereg a törvény világos intézkedése ellenére még most sem ismeri el a császári és királyi címet hanem még mindig császári királyi címet használ. Miért engedték meg a tisztelt kormánypárti képviselő urak, hogy ezen gyakorlat a közös hadsereg körében fenn maradjon. Vagy talán mi túlnk az ellenzékől várják önként, hogy a közös hadsereg körében tapasztalt rendtelenségek fölött az ellenőrzést gyakoroljuk?

Hát a mi ezen ellenőrzést illeti kétségtelen, hogy mi e tekintetben a kötelességet teljesítettük és jövőben is teljesítendjük, azonban kénytelen vagyok az eddigi gyakorlatra hivatkozni. A mi ellenőrzésünknek az önként többségének phalanxa ellenében nincs semmi érvénye, gyakorlati eredménye, mert azt bármilyen igazság legyen — önként vagy elsimítják, vagy egyszerűen leszavazzák és elvetik.

Tisztelt képviselőház! Ezek után kijelentem, hogy habár én az 1867-es alapnak teljes megváltoztatása, és különösen ezzel kapcsolatosan az önálló magyar nemzeti hadseregnek felállítására nézve a nemzeti lét, az állami lét egyik legfőbb kellékét — elérhetőnek nem látom, pedig minden törekvést erre irányítandónak tartok; de minthogy itt most oly intézkedés tervezetik, mely míg az 1867-es törvényben befektetett jogot is csorbítja, és ez ellen mindazoknak, kik az 1867-es állásponton állnak, úgy mindazoknak, a kik ezen álláspont ellenesei, tiltakozniok kell, én a törvény javaslathoz megszorító intézkedéseit el nem fogadom (Helyeslés a szélső baloldalon.)

Levél a szerkesztőséghez.

szerkesztő ur!

A „Pécs” című kormánypárti hetilap legutóbbi — márczius 16-iki — számban egy nagyhangú vezércikk látott napvilágot, mely eltekintve a benne fölhalmozott durva támadásoktól, melyekben a cikk szives írója Percel Miklós képviselőnek akarja részletelni, a hazugságok és ráfogások egész tárházát is rejti magában egy pártal szemben, mely föladatainak teljes magaslátáról bizonyára nem fogja észrevenni azt az avatlatlan túlbuzogással vergődő impotentiát, mely kiene benyomással érezette mindazokkal, kiknek szerencsétlenségük volt ama cikkkezesében gyönyörködni.

A közlemény érdemes írója erős szívekkel akarja lefesteni Percel Miklós képviselőnek és ennek háttérében meglehető sötét képet adni a mérsékelt ellenzék párt irányáról. Nos hát előre kimondjunk nem értet az eset kezeléséhez, mert, a képet melyet festett még azok sem ismerték föl, kikben egyébként meg van az a gyöngye oldal, hogy minden ráfogást igaznak minősítsenek.

Ritka szemérmelenséggel látjuk ama cikkben elmondva, mintha Percel Miklós „képviseletlenségére iránti forró óhajait köztudomásra hozta volna” no hogy ez alaplatan koholmány bővebben kifejteni alig kell, hisz városunkban mindenki tudja, hogy Percel ama főispáni nyugdíjaztatás alkalmával egyenesen megkínáltotta a képviselő-jelöltséggel és csak olyan rosszakaratú igaztalanság és tényeket tagadó izetlenség kell hozzá, hogy a való igazság úgy elferdítve táltassék föl, mint a hogy ezt cikkirő tette.

Sok érelen beszéd és feltételes vád egész halmozában nem rossz az a felelős ségre vonás sem a melylyel a cikkirő Percelnek ront, holott ő maga kimondja sorai felett az ítéletet, hogy a „képviselet politikai eljárásához de jure semmi közük sincs a választásoknak;” — de hisz itt pártállás változtatásról szó sincs, Percel marad a ki volt: pártönkivül, hanem igenis belépett a mérsékelt ellenzék körébe, a mely körben folytatott politikai eszme cseré leginkább felel meg az ő politikai meggyőződésének.

„A nagy és hatalmas (?)” szabadelvű párt”-ról is szól cikkirő úr ékes tollal, mint a mely párt szivesen járult hozzá Percel megválasztásához, mert benne a politikai bigadság és komolyság patriarcháját látta, no hát ezt ugyan kár volt megemlíteni, mert az a hatalmas szabadelvű párt minden áron akart ellenjelöltet felállítani és csak a biztos bukás tudatában látta jónak Percel jelöltségét kénytelen kelleltlenül támogatni.

A kormánypárt csúszó-mászó embeinek gyakran volt terük életrévalóságunknak jelét adni, valóban itt az ideje, hogy a humbugizáló szabadelvűség által támasz-

tot politikai szédelések valahára vége szakadjon és most mi mondjuk el a tisztelt cikkirőval, hogy az országban csak egy: a szabadelvűség rizzporával kaczerkódó szemérmelton párt van és ez a kormánypárt, — a mely alszégényből kapkod a jelzők után és port hint a közönség szemébe csakhogy szabadelvűnek tartassék — noha már természetesen nem az! — Hja! ritka szemérmelenséggel tudják ma az emberek meggyőződésüket és elveiket azon mérlegbe dobni, hol leg-többet harcosolhat kapzsikuság és a politikai szédelges legközönségesebb fogásai- val igyekeznek a nemzetet kiforgatni szabadelvű eszméből, megmetyélyezni a nemzet érzékét, nemzeti törekvéseit.

A mérsékelt ellenzék párt a közvélemény folytonosan erősödő részének igazi képviselője, nem a család és ámitás fegyverrel használja, hanem a becsületes őszinteség adja meg természetesen létjogát és parlamentarizmusát.

Folytathatnám tovább is ez irányban a fejtegetést, hogy elmondjam a Tisza kormány alatti korruptiók minden bűnét avagy nem tapasztaljuk-e, hogy a hatalom birtokosai mindentüli hatalom korlátlanúságára, uralkodásuk megörökítésére törnek körülbelül gázolva keresztül az alkotmányos szabadság és közjólét tekintetét? A jelenlegi véderő törvényjavaslat mutatja legvilágosabban, mennyire gyűlöletes és érthetetlen lesz nemzete előtt egy párt, ha nem szabja meggyőződését és eljárását a nép gondolkodásmódjához és történelmi hagyományaihoz, vagyis minden csak nem nemzeti politika; hisz itt legujabban a példa hazánkban mit tesz az, ha egy egyén szeszélye vezeti a parlamentarizmust, ki a nemzet eszméin és gondolkodásán túltéve becses énjét és megérdekelte, önkéntleg akart léket útni a feltéve őrzött alkotmányon. De rajta vezetett! Tisza Kálmán elvtelensége már teljesen lejártá magát és ez a legkisebb hasznót nem hajtó államférfiává teszi őt, kire a nemzeti küzdelmek történetében nem a legszebb név var.

Ellenzéki.

Különfélék.

— A „Pécsi keresztény polgári társalgó kör” mint minden évben, úgy az idén is márczius 15-ről meg emlékezve — fényesen sikerült társas estélyt rendezett. A kör tagjai családjaikkal a ismerősikkel daczára a kellemetlen időnek — nagy számmal vettek részt. Az estély nevezett napon az Udvardy-féle vendéglőben tartott, melynek nagyterme nemzeti lobogókkal volt felkötve s a bejáratnál szemben Kossuth Lajos és Petőfy Sándor arcképe függött. Czirják Ignác volt az első szónok, ki nagy hatású alkalmi beszédet tartott. Utána 12 éves kis leánya szavalt legnagyobb lelkesedéssel. Ezek után Krigl József a kör jegyzője azon indítványt, mely szerint Kossuth Lajos hazánk dicso fia nemzeti nagy ünnepeink negyvenedik évfordulóján tüntetve üdvözöljessék — fogadtatott el egyhangulag. I m r e Sándor Ábrahám Emil „Eskü” című versét szavalt el. Udvardy Nándor a kör elnöke is tartott nagy hatású beszédet, melyben nem kis lelkesedéssel emlékezett meg a magyar szabadságról is. Lajos éljenzés követte e beszédet. Éjfél után tánc következett, melynek eszé a hajnali 3 óra vetett vége. A jelen voltak teljes elismeréssel Udvardy N. vendégfőváloban kiérdemelte, ugy az ételek és italok pontos kiszolgálása, mint azok jó és ócsa minősége által.

— Márczius 15-ödike főreáltondánkban. Reáltondánk „Eötvös-Onkőzpököre” fényesen ünnepelte meg e-hök 17-én tartott díszgyűlésén a sajtószabadság és a nemzet újábredésének évfordulóját. A gyűlést Kohn Géza alelnök nyitotta meg sikerült beszédben üdvözölve a tanári kart és Mézáros Nándor főigazgatót, kik az ifjúság e szép ünnepeén szintén megjelentek. Ezután Pfeifer Gyula VIII oszt. tan. elszavalt Petőfi: Talpra magyarjárt, mit Kohn Géza. „Visztaemlékezés 1848. márcz. 15-ikére c. felolvasása követett, melyben én színekkel változta a 48-as eseményeket. Utána Strasser Lajos VIII oszt. tan. elszavalt Petőfinek: Márczius 15 1848” címűt és Pfeifer Gy: Kasza Józsefnek: „Sajtó szabadság” címűt csinos költeményét. Ezután még több hazafias és a napnak megfelelő költemény következett. A derék főigazgatónak nagy öröme szolgált (mint azt az ifjúsághoz intézett be-szédében mondá) az ifjúság e hazafias ünnepe. Beszédében buzdította az ifjúságot, hogy használja fel szabadidejét ömütve lesére, de különösen az édes anya-nyelv művelésére, mert ugymond nem tudhatjuk mily jövőt hoz a sors hazánkra. A hazafias beszédet, melyet az ifjúság zajosán megjelzött „Ejjon a legalkotmányosabb király” felkiáltással zárta be.

— Márczius 15-ike Siklóson. A siklósi nemzeti ünnepélyről a következő tudósítást kaptuk. „A függetlenségi és 48-as kör e napot minden eddiginél fényesebben ünnepelte meg. A körhelyiségében számos intelligens iparos és polgáralad jött össze pártszínezet nélkül a föl hívásban jelzett esti 7 órára, és pedig legtöbben magyar díszruhában, az ifjak nemzeti kordákkal, a rendezők nemzeti szín jelvényekkel, — a nők nemzeti szín szallagokkal díszesítve. E nemzeti nagy ünnep fényét emelte mindenek előtt a siklósi polgári dalárda, Szűcs Dániel vezetésével mellett élénkelvén megnyitotta a Szózatot. Utána a párt legregjeb elnöke esostele az ünnep nagyszerűségét, fontosságát,

minden mozzanatával, kezdéttől a mai napig minden közbejött eseményeivel — a hallgató közönség többszöröse tetsze-nyilvánításai megzaklatásával. Ennek véget érté rászólt a polgári dalárda a „Nemzeti zászló” című dal. Ez után következtek a szavalatok. Vinczen József szavalt a „Talpra magyart” Rázendité a dalárda a Marsoillaisét. Baka Sándor — az „Anyanyelv” — című költeményt, a dalárda énekelte reá a „Hymnust.” Munkácsy Menyhért szavalt „A magyar ifjúsághoz”-t, ezt követte a „Kossuth nóta”, előadva a dalárda által. — Végül a márcziusi ifjak — elszavaltva Kozma József által s a „Dalárda induló” — a polgári dalárdától — zárták be az ünneplé komolyabb részét, mindegyik szavalmány s minden énekdarab a nagyközönség tetsze-nyilvánulásában részesült. Ez után következett a legalább is 80 teretűk társas vacsora, melyet fűszerezett továbbra is előadásával a polgári dalárda, s a siklósi kisebb zenekar. A társas vacsora alatt felkötözött mondott Szabó Kálmán a Felségnek királyra, — az egyik pártelők — az öreg Lajos bácsi — a nemzet szeme fényére: Kossuth Lajosra, — Gréz Nándor — a magyar nőkre, elmés közönségek mondatok a pártelőkökre, — Szűcs Dániel a most is harcban levő képviselőnkre, ki csak leüléleg és léleken volt kötöttnk, — és az összes ellenzék képviselőkre, mint a nemzeti szent gyűző mellett oly lelkesedéssel és kitartással küzdő bajnokokra. Felköszöntő mondatot még a polgári dalárda, mint e vidéken a nemzeti kultúra terjesztőjére, s ennek vezetőjére s minden egyes felkötözött dörgő éljen követett. Ezek után táncra perdült az ifjú nemzedék, s a derült kedvnek a sztriküló reggel vetett véget. — A pártelőkök engedve az iparos kör meghívásának, — mely a függetlenségi körben lefolyt ünnepesség után saját helyiségébe a „Bárány” vendéglőbe vonult vissza mulatni, — a társas vacsora után felke-resték saját helyiségükben iparos elvtársait, s szívesleg fogadtatásban részesül-vén, velők is örömmel mulattak több ideig.

— Hazafias zarandok-ut. Városunk két polgára, két elvtársunk indul ma hazafias zarandok-utra Turinba, hazánk nagy fiának, Kossuth Lajosnak meglátogatására. Régi vagy mindkét polgártársunknak, úgy Papp Józsefnek, mint Ratkovics Ferencnek a szabadság, testvériség és egyenlőség eszméinek ősz apostolatú színről-színre látni. Most teljesül hők óhajtatás, régi vágyuk. Ugy halljuk, hozzájuk csatlakozik F a z e k a Sándor bérlő is B. Sellyéről. — Ünneplés közgyűlés. Pécs szab. kir. város köztörvényhatósága csütörtökön rendkívüli közgyűlést tartott, melynek csak két tárgya volt: a kiállítás kiintézetek kiosztása s a közlekedési miniszternél tisztelt küldöttség eljárásáról szóló jelentés. Kardos Kálmán főispán ragyogó magyar díszben jelent meg a közgyűlési teremben. A jelen voltak lelkes éljenzésű fogadták a dérek főispánt. Az éljenzés lecsendesülése után szónoki kézzelzással elmondott ünnepi beszéd kíséretében a rendjeltek s kiintézeteket saját kezűleg tűzte a kiintézet polgárok mellé. A mint már megírtuk: N á d o s s y Kálmán kir. tanácsosi” címet nyert (nem volt jelen), Rath Mátyás és Littke József Ferencz József rendet, Hoffmann Károly és dr. Z s r a y Károly koronás arany érdemkeresztet, Ru p p e r c h t Nándor arany érdemkeresztet kapott. Rath Mátyás m eleg szavakban mondott köszönetet a kiintézetért, mely ugymond nem csupán az ő, hanem polgártársainak a kiintézetése is. A szerény és talpig becsületes ősz polgár keresetlen szavaiból az őszinte polgári föl fogás és polgári érény hangja szólt. Utána Littke emelkedett föl. Szépen kezdte, de annál csúfabban végezte. Megtámadott bennünket s „akadt saj t ő” bekezdéssel a rosszakaratu váddal illetett. Ugy a jöleklü főispánra, mint a jelen voltakra rendkívül kínos hatással volt a közgyűlés elő nem tartozó epikülés. Bolgár föl is szólt, de az ő föl szólására csak annyit jegyzünk meg: „si tacuisses” . . etc. Adtál Úram esőt, de nem volt benne köszönet. A közgyűlési ünneplés hangulata le lön rovntva. Végül a polgármester jelentése, olvasta föl a jegyző — Barossnál tisztelt küldöttség eljárásáról.

— A Csima-ügy befejezése. Végre valahára befejezett ért az ismert s oly nagy megbotrányozást keltett Csima-ügy. Kiváncsi érdeklődéssel néztünk a kifejlett és most midőn tudomásunkra jutott az ügy befejezése, egy újabb tapasztalattal gazdagodva elvesztettük azt a kevés bizodalmonkat is, melyet ily ügyekben eddig a „magas” miniszterimuhoz fűztünk. A miniszter egy szerien tudomásul vette az alispán határozatát, mely szerint Csima Lajos szolgabíró, „s z a b á l y t a l a n eljárás” címzén tekintettel a lapokban szenedett súlyos bűnhődésre — m e g d o r g á l t o t t. Ennyi az egész. Nos hát mi sem akartuk gályarabágra hurrcolni, sem kivégeztetni Csima Lajos szolgabíró, de már szó a mi szó, az elkövetett botlás nagyságával nincs arányban az enyhe büntetés. Ertesztelünk szerint azonban jónak látta a főispán az ügynek okknti befejezése után Csímát Sásdrol a megye más járásába helyezni át s ha jól értesültünk már át is helyezte Pécsváradra Máté Ödön szolgabíró helyére, ki Radocsy helyét foglalta el szintén helyettesítési útján Sásdon. — A Budapest-pécsi vasut államosítására vonatkozó szerződés aláírták. Ennek következtében az igazgatóság április 17-ére rendkívüli közgyűlést hív össze, hogy a szerződést jóváhagyják s az igazgatóságot a társaság elnökegének konverziójára

Nyílt-tér.

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazok fogadják hálás köszönetünket, kik boldogult

Zánon Bertalan

Dunagőzhajózási társulati nyugalmazott bányapénztáros

elhalálása s hült hamvainak eltakarítása alkalmával meleg részvételeknek adva kifejezést, melyen megismerodott szívünknek vigasztalást s fájdalomunknak megnyűhlést igyekeztek nyújtani.

Pécs, 1889. márczius 21.

A gyászoló család.

„Nines többé köhögés!“

Igy fog minden egyén nyilatkozni, aki már egyszer kísérletet tett a hirneves és dijjutalmazott

Egger-féle mellpasztillákkal

melyekre t. cz. olvasóinkat ezuttal figyelmeztetni kívánjuk.

Ezen kitűnő hatású mellpasztillák 25, 50 kros és 1 frtos dobozokban kaphatók

Pécsett:

Sipőcz István, Erreth János, Zsiga László. Göbel Kálmán urak és az Irgalmas-rend gyógyszerárában.

Eszéken:

Gobetzky I., David Gyula és Dines S. K. gyógyszerész uraknál.

Villányon:

a Csató-féle gyógyszerárában.

Egy jó könyv.

„... A küldött könyv útmutatásai ugyan rövidke és volécek, de mintha csak a gyakorlati használatra termettek volna; nekem és családomnak a legkülönösebb betegségi esetekben igen kiváló segítségül szolgáltak.“

Lipcsében. A megküldés ingyen történik.

Hirdetések.

Egy 3 és 1/2 lóerejű teljes felszerelésű

gőzcséplőgép

egyhájtásu — ujdonaúj — malommal

uj szijazással, keveset használva, továbbá egy 1 1/2 lóerejű új fekvő

gőzgép

álló kazánal és szivattyúval a legolcsóbb áron, esetleg részletfizetésre is eladó.

Rizék Jánosnál a vashámorban.

Egy igen szép és élénk helyen levő

bolt

minden órában kivehető. Hol? megmondja a kiadóhivatal.

Üzlet-átvétel.

Van szerencsém a n. t. közönségnek becses tudására hozni, hogy

GYIMOTHY GYULA (ezelőtt Kovátsits Károly)

cég alatt, a Fő-utca 6-ik szám alatt létező

fűszer-kereskedést

átvettem és azt saját cégem alatt tovább vezetem.

Több éven át a fővárosban és helyben szerzett tapasztalataim azon kedvező helyzetbe juttattak, hogy t. vevőim igényeit kielégítem és teljes bizalmukat jó árak, jutányos árak és pontos szolgálat által kiérdemeljem.

A midőn még a n. é. közönségnek becses pártfogását kérem, vagyok kiváló tisztelettel

Lill István.

Üzlethelyiség-váltóztatás.

Van szerencsém a nagyjérdeműközönség becses tudására adni, miszerint

23 év óta

itt Pécsett gyakorolt

szabóüzletemet

az „Arany hajó“ szálloda átellenében a volt Zirner-féle üzleti helyiségbe tettem át.

Az eddig tanusított bizalmukért köszönetemet kifejezve, kérem ezentul is szives bizalmukkal megtisztelni.

Kiváló tisztelettel

Grün Bernát.

Első Pécsi Temetkezési Intézet „Kegyelet“

Ó-pósta utca 22-ik szám elvállalja a

temetkezések rendezését

a tulajdonát képező francia minta szerint épített díszes légmentes üveg- és nyitott halottas kocsijaiban, itt helyben és vidékre, olcsón és legszebb kivitelben.

Diszes ravatalozások felállítását minden osztályhoz.

A halottak szállítását minden irányban.

Raktár érez- és fakoporsókból, szemfedők, sírkoszorúk, férfi- és női halottas ruhák. A pontos kivitelért az intézet alolított tulajdonosai kezeskednek:

Hoffman Károly. Hártl Ferenc. Kindl Ferenc.

Eduffer Ferenc. Szigriszt János. Lauber Rezső.

Kindl Alajos rendező.

8702 tk. 1889. sz.

Árverési hirdetés.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi takarékpénztár végrehajtatónak Szabó István és neje örökösai végrehajtást szenvedő elleni 320 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a sádi kir. járásbírósg területén levő Nagy-Ágh község határában fekvő a nagyági 20. tjkvben felvett I. 20. hszz. 20. sorszámú házra, udvartér és kertre 151. hszz. számú kertre és 1/4 telekre 1160 frt kiküldési árban elrendelték, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi május hó 29. napján d. c. 10 órákor a nagyági községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladattai fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át, vagyis 116 frt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Kelt Pécsett, 1889. évi márcz. hó 1-8 napján.

Bogyay Pongrácz, kir. törvénzéki bíró.

Straicher Lajos

v. s. kereskedő Pécsett, az „Arany ék“-hez, az Irgalmasok házában ajánl:

I-a rud vasat, tengelyt, vaslemez, láncokat.

Legnagyobb raktár: sodrony-szegek és ekerészletekben. Továbbá: bessemer aczél kapa, ásó és kassa, jótállás mellett.

Öntött zománc és nikkal edények. Konyhaberendezés.

I-ső kül- és beföldi szerszámok asztalos-, lakatos-, kovács-, mésszáros- és bádógosok részére.

Mérlegek:

minden forma- és nagyságban, különösen mésszáros mérlegek egész sárga rézből.

Ajánlok:

kütfelszereléseket, mosó- és varrógépeket. Különlegességeket.

A vidékre szállítási és pontos kiszolgálásért kezeskedem.

A nálam vett tárgyakért jótállok s nem conveniálás esetén azt kicserélem vagy visszaveszem.

Maggi.

Bouillon.

Extracte, (20-1)

elvan ismerve, hogy a legjobb és a legolcsóbb

leves-kivonat husvagdalékkal, leves-liszt hüvelyesveteményekből.

Egy theaskanál kivonat egy edény forró vízben azonnal minden más hozzáétel nélkül erős és jóízű huslevest szolgáltat.

Főraktár Ausztria-Magyarországra:

Julius Maggi & Co., Wien, I. Jasomirgottstrasse 6.

Pécsett kapható,

Köszl Jánosnál.

3868 tk. 1889. sz.

Árverési hirdetés.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi takarékpénztár végrehajtatónak Marton János keszti lakos végrehajtást szenvedő elleni 150 frt tőke követelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében (a pécsi kir. járásbírósg) területén levő Keszti község határában fekvő a Keszti 230. sz. tjkvben felvett I. 106 b hszz. 32. sor számú házra és 1/4 telekre 772 frt kiküldési árban és + 937 1/2 hszz. fekvéségre az árverést 29 frt ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte, hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1889 évi ápril hó 30-ik napján délelőtt 9 órákor Keszti község házánál megtartandó nyilvános árverésen és megállapított kiküldési áron alól is eladattai fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% át, vagyis 77 frt 20 krajczárt és 2 forint 90 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Kelt Pécsett, 1889. évi márcz. hó 4-ik napján.

Bogyay Pongrácz, kir. törvénzéki bíró.

A magyar háziasszonyok figyelmébe!

Kitűnő hazai gyártmány:

„SZALÁDY-KÁVÉ“

Ezen hazai pótkávé a maga nemében páratlan, igen hasznos növényekből s kitűnő alkatrészekből áll, feltűnő minden eddigi forgalomban levő árpa-, makk-, füge-, továbbá a kútró/dró/ millió és millió kiló számba behurcolt különféle néven ismert pótkávékat.

Szamos szaktekintély bírálata szerint: A „Szalády-kávé“ ízere és zamataira nézve sokkal kellemesebb, színe szép.

„Hungária-kávé“

Évek előtt feltalált különlegesség, mely tisztán használva nem csak pótolja a drága szemes kávé s így nagy megtakarítás van élve, hanem gyógyhatásánál fogva is oly házi szert képez, mely, élvezve táplál s táplálva gyógyít.

Rendes eledellül használva felütnöttek, mint öregok és gyermekeknek a gyomorból és belekből nyakot és minden emésztést akadályozó anyagot eltávolítja, a gyomort és vért tisztítja, a jó étvágyat elősegíti, táplál és erősít, soványoknál a hízást mozdítja elő.

Mint házi szer, utasítás szerint használva segélyt nyújt: gyomor- és bélhurut, gyomor- és fejtörés, gyomorgégés, gyomorból eredő fűfájás, vérszegénység, étvágyhiány és álmatlanság ellen; továbbá enyhülést eredményez aranyér, ideg- és szívbajokban.

Ezen gyártmányok eddig minden kiállításon díszéremmel lettek kitüntetve. Pécsett kapható minden előkelőbb fűszerkereskedésben.

Large advertisement for 'Savanyuvize' (Savanyúvíz) and 'Édeskútly' (Édeskútly) featuring 'A MOHAI ÁGNES FORRÁS' and 'Legjobb asztali- és üdítőital'.